

‘A l’Índia la gent viu el futbol amb bogeria; al final és aclaparador i tot’

‘A l’Índia la gent viu el futbol amb bogeria; al final és aclaparador i tot’

Exdavanter de l'Atlètic Kolkata. Als seus 34 anys, el gironí ha viscut a l'Índia una de les seves millors experiències professionals. Després de passar per Espanyol B, Leganés, Elx, Lleida, Ferrol, Còrdova, Sant Andreu, Girona, Sabadell, AEK Larnaka, Doxa, Alki Larnaka, Ethnikos, Valletta, Olot i Alcorcón, Arnal ja pensa en una nova aventura, ara als Estats Units.

Després de viure segurament els tres mesos més intensos de la seva vida, Arnal Llibert Conde descansa uns dies a Olot amb la seva família. El davanter gironí s'acaba de proclamar campió de la Superlliga de l'Índia amb l'Atlètic Kolkata després d'una final d'infart contra el Kerala. L'experiència d'Arnal a l'Índia ha estat d'allò més enriquidora tant esportivament (11 partits i un gol) com culturalment tot i que al final, la passió amb què la gent vivia el

futbol i el grapat d'actes publicitaris que exigia el club, el va acabar aclaparant. Malgrat tot, Arnal només té bones paraules d'una vivència que mai oblidarà i que econòmicament ha estat d'allò més satisfactòria. Per al record li quedaran els amics que deixa a Calcuta i un títol de campió de Lliga al seu palmarès. No tothom ho pot dir.

Com és això de ser campió de Lliga?

Doncs bàsicament ha estat una experiència molt maca i sobretot diferent i molt intensa. Han estat tres mesos molt comprimits en què jugàvem dimecres i dissabtes cada setmana. A més a més quan jugàvem fora de casa, els viatges sempre eren de dues hores com a mínim en avió per travessar el país de punta a punta.

Com li va sorgir la possibilitat d'anar-se'n a l'Índia?

A través d'en Tito Ortiz, vicepresident de l'AFE. Estava entrenant a Gjón amb els jugadors sense equip i em va proposar d'anar a l'Índia. Quan vaig veure el contracte m'hi vaig llançar de caps.

Econòmicament li han sortit a compte aquests tres mesos?

Val molt la pena. I més tenint en compte com està el futbol no només a Espanya sinó arreu. No era ja el que cobrava sinó el que m'estalviava perquè vivíem en hotels de cinc estrelles, teníem xofer, els patrocinadors ens regalaven ple de coses...

Com era el seu dia a dia a Calcuta?

Molt pendent del futbol. Quan no teníem esdeveniments amb la premsa o patrocinadors al matí anàvem al gimnàs. A la tarda, entrenàvem. M'havia de cuidar molt perquè per jugar cada tres dies cal estar molt bé físicament. Ara estic millor que mai. És molt diferent que viure a casa i entrenar un parell d'hores al dia. Allà vivíem únicament pel futbol.

Quin nivell de seguiment tenien?

Una bestiesa. El nostre camp és el segon més gran del món amb capacitat per uns 120.000 espectadors i

s'omplia cada partit. Els aficionats animaven com animals sense parar. Jo no havia vist mai una cosa així però el més fort és que el meu company d'equip Luis García tampoc ho havia viscut als seus anys al Barça o el Liverpool. Al final era una mica angoixant i tot. La Lliga es va anar omplint d'estrelles i tots al·lucaven amb l'afició de la gent. Van venir Materazzi, Del Piero, Elano, Pires, Anelka, Trezeguet, Silvestre...

L'Atlètic Kolkata era un equip fet per ser campió?

Al ser la franquícia de l'Atlètic de Madrid allà i arribar un grup de jugadors de Primera i Segona A (Borja Fernández ex-Getafe, Josemi ex-Màlaga i Liverpool, i també l'ex-Girona Jofre Mateu, a més a de Luis García), tothom ens assenyalava com a favorits. Després la Lliga es va anar omplint d'estrelles i va pujar el nivell.

Ha tingut temps de fer turisme i veure una mica la ciutat?

Sí que hem pogut fer turisme, força. Realment val molt la pena. Quedaves parat amb les diferències entre la vida d'aquí i la d'allà. Són feliços amb ben poc. Hi ha un alt índex no ja de pobresa sinó d'indigència. De pobres, n'hi ha molts però també d'extremadament rics. De fet, segons la revista Forbes, hi ha força indis entre els 100 més rics del món. Pel que fa a cultura del país, me n'he amarat molt. A més a més, a l'equip teníem 14 jugadors indis i he fet molt bones amistats.

I després de tres mesos a l'Índia, quin és el futur d'Arnal?

Ara toca fer vacances i gaudir de la família que no ho he pogut fer mentre era allà. A mitjan gener començaré a moure'm. De moment tinc propostes per marxar a Grècia i als Estats Units. No m'interessa quedar-me a la lliga espanyola a Segona B però tampoc a Segona A. Tinc 34 anys i sé que no vindrà el Betis buscar-me. M'atrau més viure una nova experiència interessant a una altra lliga per lluitar per objectius diferents com he fet a l'Índia.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2014/12/31/lindia-gent-viu-futbol-bogeria/703781.html?utm_source=rss